

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Erbovou v hlavním líčení konaném dne 24. 8. 2022 v Českém Krumlově

takto:

Obžalovaný [REDACTED], narozený [REDACTED] v Českém Krumlově, bytem [REDACTED], okres Český Krumlov, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody Věznice Příbram,

je vinen, že

ačkoli si dne 3. 3. 2022 převzal do vlastních rukou výzvu k nástupu trestu odnětí svobody ve výměře 4 let a 6 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 29. 4. 2021 č. j. 4T 145/2020-259, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 12. 2021 č. j. 23 To 332/2021-301, s termínem nástupu ve lhůtě do jednoho týdne od doručení této výzvy do Vazební věznice v Českých Budějovicích, tedy nejpozději do 10. 3. 2022, přestože mu v tom nebránily žádné závažné důvody, do věznice sám nenastoupil a zdržoval se převážně ve Velešíně, a to až do 12. 3. 2022, kdy byl na základě příkazu k dodání do výkonu trestu odnětí svobody vydaného dne 11. 3. 2022 Okresním soudem v Českém Krumlově zajištěn policejním orgánem a téhož dne byl předán do Vazební věznice České Budějovice,

tedy

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že bez závažného důvodu nenastoupil na výzvu soudu trest odnětí svobody,

čímž spáchal

prečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulichová

zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody ve výměře 4 (čtyř) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku **se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.**

Odůvodnění

1. Na základě provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] ačkoli si dne 3. 3. 2022 převzal do vlastních rukou výzvu k nástupu výkonu trestu odnětí svobody ve výměře 4 let a 6 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem zdejšího soudu ze dne 29. 4. 2021 č. j. 4T 145/2020-259 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 12. 2021 č. j. 23To 332/2021-301, s tím, že trest má nastoupit do Věznice České Budějovice nejpozději do jednoho týdne, tedy nejpozději do 10. 3. 2022, do věznice ve stanoveném termínu sám dobrovolně nenastoupil, přestože mu v tom nebránily žádné závažné důvody. Dne 11. 3. 2022 vydal Okresní soud v Českém Krumlově pod sp. zn. 4T 145/2020 příkaz k dodání do výkonu trestu odnětí svobody, který byl nakonec realizován dne 12. 3. 2022 a následně téhož dne byl obžalovaný dodán do výkonu trestu do Vazební věznice České Budějovice.
2. Obžalovaný [REDAKCE] využil svého práva ve věci nevypovídat. Podle § 207 odst. 2 trestního řádu byla čtena jeho výpověď z přípravného řízení. Z této se podává následující. Obžalovaný si výzvu k nástupu trestu převzal osobně do vlastních rukou přímo v budově soudu. Trest měl nastoupit zhruba do 2 dnů od převzetí této výzvy. V tu dobu vůbec nevěděl, že nástup trestu má. Měl proběhnout krajský soud, o kterém se však od své advokátky nedozvěděl. Vůbec tedy netušil, že má nějaký trest nastoupit. S trestem se však nakonec smířil, nevyhýbal se mu. Potřeboval si však ještě zařídit určité věci - rozloučit se s rodinou a vyzvednout si u kamaráda občanku. Sám nakonec zavolal na linku 158 s informací, kde se nachází. Policie pro něj přijela a odvezla ho do výkonu trestu. O odklad nástupu trestu si nepožádal, neboť vůbec nevěděl, že má trest nastoupit.
3. Ve věci byly provedeny i důkazy listinné. Z těch se podává následující. Ze spisového materiálu zdejšího soudu sp. zn. 4T 145/2020 a to konkrétně z rozsudku z 29. 4. 2021, jakož i z usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 12. 2021, se zjišťuje, že obžalovaný byl odsouzen za zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku a to k trestu odnětí svobody ve výměře 4 let a 6 měsíců. Odvolání obžalovaného bylo zamítnuto. Z protokolu o hlavním líčení v této věci se zjišťuje, že obžalovaný byl dne 29. 4. 2021 přítomen vyhlášení rozsudku. Z výzvy k nastoupení trestu se podává, že obžalovaný měl trest nastoupit do 1 týdne od převzetí výzvy. Výzvu si přitom převzal dne 3. 3. 2022 přímo na budově Okresního soudu v Českém Krumlově a to včetně rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích o zamítnutí jeho odvolání. Jelikož obžalovaný dobrovolně sám dne 10. 3. 2022 do výkonu trestu nenastoupil, byl hned následujícího dne, tedy 11. 3. 2022, vydán příkaz k dodání do výkonu trestu odnětí svobody. Tento byl nakonec realizován dne 12. 3. 2022 a to na základě oznámení obžalovaného na linku 158. Ještě téhož dne byl obžalovaný dodán do výkonu trestu.
4. Po provedení všech shora uvedených důkazů a jejich vyhodnocení jak jednotlivě, tak ve vzájemném souhrnu, byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí. Obžalovaný doznal, že trest včas nenastoupil, hájil se tím, že se o trestu dozvěděl až na poslední chvíli, lhůta byla velice krátká, do 2 dnů ho musel nastoupit a potreboval se ještě rozloučit s rodinou a vyzvednout si občanku u kamaráda. Po provedeném dokazování nemůže obhajoba obžalovaného absolutně obstát. Z listinných důkazů bylo objektivně zjištěno, že si obžalovaný převzal výzvu k nástupu nepodmíněného trestu odnětí

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulichová

svobody osobně do vlastních rukou přímo na budově soudu dne 3. 3. 2022. Pokud se hájil, že do té doby neměl o trestu ponětí, musí být konfrontován se skutečností, že se dne 29. 4. 2021 osobně účastnil vyhlášení odsuzujícího rozhodnutí. Od tohoto data si musel být obžalovaný vědom reálně hrozícího nepodmíněného trestu odnětí svobody. Pokud se hájil, že nebyl vyrozuměn o výsledku rozhodování Krajského soudu v Českých Budějovicích, pak musí být i v tomto směru konfrontován se skutečností, že dne 3. 3. 2022 mu krom výzvy k nástupu trestu bylo doručováno i rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích. Není ani pravdou, že měl trest nastoupit do 2 dnů od doby, kdy se o tom dozvěděl. Lhůta pro nastoupení trestu byla 1 týden. Pokud obhajoba namítala, že obžalovanému byla nestandardně stanovena velice krátká lhůta pro nastoupení výkonu trestu, pak soud uvádí, že tato lhůta byla stanovena přiměřeně k okolnostem daného případu a zejména k osobě odsouzeného. Odsouzený byl uznán vinným závažnou trestnou činností, za což mu byl uložen citelný trest odnětí svobody. Jde o osobu nesčetněkrát v minulosti trestanou, projednávanou pro přestupky, již v minulosti byl pro totožnou trestnou činnost, tj přečin podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku odsouzen. S ohledem na tyto okolnosti byl proto termín nástupu trestu stanoven na dobu 1 týdne. Obžalovanému tato lhůta byla známa, o odklad výkonu trestu si nepožádal.

5. Nemůže ani obstát obhajoba obžalovaného, že se nikde neskrýval, ani trestu nevyhýbal. Podstatou trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku není skrývání se či vyhýbání nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Tento trestný čin je naplněn již tím, že odsouzený daný trest odnětí svobody sám dobrovolně bez závažných důvodů nenastoupí. Soud se proto zabýval, zda důvody, které obžalovaný uvedl, jsou důvody závažnými, které by obhájily, že včas trest nenastoupil. V tomto směru obžalovaný uvedl, že se chtěl rozloučit s rodinou a chtěl si převzít svůj občanský průkaz od kamaráda. Jiný důvod neuvedl. Tyto důvody však rozhodně nelze považovat za důvody závažné, které by mohly obžalovaného ospravedlňovat. Znovu musí být zopakováno, že obžalovaný od dubna 2021, tedy téměř po dobu 1 roku, byl srozuměn s tím, že mu hrozí již citelný nepodmíněný trest odnětí svobody. Dne 3. 3. 2022 se pak dozvěděl, že trest má do 1 týdne nastoupit. Pro vyřízení si svých osobních věcí měl proto obžalovaný dostatek času. Šlo o okolnosti, které by jistě obžalovaný byl schopen vyřídit i během jednoho týdne. Naprosto lichá je i obhajoba, že se obžalovaný nakonec sám orgánům nahlásil a do věznice byl dodán s 2denním zpožděním, neboť zákon nevymezuje žádnou minimální dobu, která by byla podmínkou trestnosti. Tato okolnost může mít pouze vliv při stanovení druhu a výměry trestu.
6. Po provedeném dokazování tedy soud zjistil skutkový stav tak, jak je rozveden ve výroku shora a odůvodnění tohoto rozhodnutí pod bodem 1. Po právní stránce jednání obžalovaného naplňuje veškeré znaky trestného činu podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku, kterého se dopustí ten, kdo maří nebo podstatně stěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že bez závažného důvodu nenastoupí na výzvu soudu trest odnětí svobody nebo se jiným způsobem neoprávněně brání nástupu výkonu tohoto trestu. Z hlediska subjektivní stránky má soud za prokázané, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém. Okolnost, že obžalovaný se zdržoval u své rodiny ve Velešíně, aniž by se nějakým způsobem skrýval, nemá žádný význam. Zákonným znakem tohoto přečinu není vyhýbání se výkonu trestu, ale již pouhé nenastoupení výkonu trestu. Není tedy třeba, aby složkou činu pachatele, který nenastoupí výkon trestu, bylo ještě nějaké další aktivní jednání umožňující pachateli uniknout výkonu trestu. Bez významu je také relativně krátká doba, po kterou trval protiprávní stav založený nenastoupením trestu. Ustanovení § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku nevymezuje žádnou minimální dobu, která by byla podmínkou trestnosti.
7. Vzhledem k osobě obžalovaného, jeho recidivě, s ohledem na okolnosti a závažnost řešeného činu, je třeba jednání obžalovaného označit za společensky škodlivé. Vůči obžalovanému je třeba vyvodit trestně právní důsledky. Uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu nemůže být dostačující (§ 12 odst. 2 trestního zákoníku). Obžalovaný se přečinu dopustil ve formě úmyslu

přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť způsobem v zákoně popsaným chtěl porušit chráněný zájem a také tak ve skutečnosti učinil. Forma zavinění je zřejmá zejména z okolností a způsobu provedení trestného činu.

8. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 37 až § 39 trestního zákoníku. V té souvislosti hodnotil povahu a závažnost spáchaného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného. Přihlédnuto bylo k dosavadnímu životu, dosud uloženým trestům, možnostem nápravy, jakož i k chování po činu.
9. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, má jedno nezletilé dítě, má základní vzdělání, je nezaměstnaný. V opisu rejstříku trestů má obžalovaný celkem 13 záznamů z let 1995 až 2021. Odsuzován byl pro různorodou trestnou činnost. V minulosti mu byly ukládány již i tresty nepodmíněné. Naposledy byl odsouzen zdejším soudem ve věci sp. zn. 4T 145/2020 a to pro zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku k citelnému trestu odnětí svobody ve výměře 4 let a 6 měsíců. Nelze si rovněž nevšimnout, že obžalovaný byl v minulosti odsouzen pro totožnou trestnou činnost, tj. pro přečin podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku (v minulosti § 337 odst. 1 písm. f) trestního zákoníku). Přesto si ze svého jednání ponaučení nevzal a trestnou činnost opakuje. Obžalovaný byl rovněž opakovaně projednáván v přestupkovém řízení. Opis přestupků vykazuje celkem 16 záznamů z let 2018 až 2022.
10. Při ukládání trestu obžalovanému soud zohlednil povahu a závažnost řešeného trestného činu z hledisek uvedených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku, dále zkoumal existenci polehčujících a přitěžujících okolností. Obžalovanému přitěžovalo, že již dříve byl pro trestný čin odsouzen (§ 42 písm. p) trestního zákoníku), navíc se jedná o tzv. speciální recidivu, neboť obžalovaný spáchal znovu stejný trestný čin, pro který byl pravomocně odsouzen. Závažnost činu je pak zvyšována i samotnou osobou obžalovaného, který se v minulosti dopustil řady závažných přestupků, opakovaně byl odsuzován trestním soudem. Z polehčujících okolností je třeba zmínit to, že obžalovaný se sám policejnímu orgánu nahlásil.
11. Podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovaný ohrožen trestní sazbou až na 2 léta. Při zohlednění všech shora popsaných skutečností, s přihlédnutím k osobě obžalovaného, jeho bohaté trestní minulosti, k přitěžujícím a na druhé straně polehčujícím okolnostem, považuje soud za přiměřený trest odnětí svobody v jedné šestině zákonné trestní sazby, tedy v trvání 4 měsíců. S ohledem na trestní minulost obžalovaného nelze uvažovat o jiném trestu než trestu nepodmíněném. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, tedy do nejmírnějšího typu vězení.
12. Soud pro úplnost uvádí, že neshledal důvodným návrh obhajoby na zastavení trestního řízení obžalovaného pro tzv. neúčelnost. Obžalovaný jako osoba vykazující celou řadu přestupků, ale i odsouzení v minulosti a to i pro totožnou trestnou činnost, si musí konečně uvědomit, že nerespektování soudních rozhodnutí se nevyplácí a naopak s sebou nese důsledky. Uložení dřívějšího trestu pak bylo zohledněno zejména v samotné výměře trestu, kdy šlo s ohledem na bohatou trestní minulost obžalovaného tento uložit již spíše okolo jedné poloviny zákonné trestní sazby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Českém Krumlově, a to ve trojím vyhotovení. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného.

Obžalovaný může rozsudek napadnout odvoláním, pokud jde o výrok, který se ho přímo dotýká, v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, sourozenci, osvojenec,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulichová

osvojitel, manžel či druh. Poškozený, který se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, může rozsudek napadat, pokud jde o výrok o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobilé přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný, nebo že chybí. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Český Krumlov 24. srpna 2022

JUDr. Martina Erbová v. r.
samosoudkyně